

(המשך מעמוד 5)

הפלישה הנורמנדי, כי לא שכה שבנות הברית העלימו ממנו, בשעתו, את האריך הפלישה. אבל הוא הופיע בטכס שנערך במלאת עשרים שנה לפלישה בדרום-צרפת, שהיתה חשובה לאינצ'ורן פחות, אך בה שותפו אנשיו.

לעומת זאת החרימו הסוציאליסטים והקומוניסטים את הטכס לזכר שיחרור פאריז, מפני שלא צויין חלקם המכריע במאורע זה, וערכו טכס נפרד כעבור שבוע. נאנח הסופר פראנסואה מוריאק, מחסיי דיו המושבעים של דה-גול: "למראה כפורה הטובה, שמראים כולם לדה-גול, אני שואל את עצמי, אם ימצא אי-פעם רוב, שיסכים להעברת גופתו של דה-גול עצמו, למקום המגיע לו בפאנתיאון!"

איטליה

שמאלה, שמאלה

התחתים ירו 101 מטחים, רומא קושטה בדגלי שלושת-הצבעים, והיהודים שאלו את עצמם, כרגיל: "זה טוב, או רע ליהודים?" אין ספק שהתשובה היא: טוב. כי ג'וזפה סאראגאט, שנבחר בהצבעה ה-21 לנושא איטליה, ידוע כידיד ישראל.

לישראל יש ידידים רבים. אבל סאראגאט הוא שר-התון היחיד בעולם, שהעז להכריז בקאהיר, בפני עתונאי מצריים, שעל הער-בים להכיר בישראל ולכרות שלום עימה.

מפא"י האיטלקית. מבחינה זאת, יכולות תוצאות הבחירות להביא סיפוק לראשי מדינת ישראל. אבל מבחינה אחרת, היא צריכה להדאיג אותם מאוד. כי באיטליה אירע משהו היכוד לשמש תקדים למה שתמיד להתרחש במפא"י.

המפלגה החשובה ביותר באיטליה היא הנוצרית-דמוקרטית. במשך עשרים שנה, מילאה באיטליה תפקיד דומה לזה של מפא"י בישראל, כשהיא נשענת על הכנסייה כפי שמפא"י נשענת על ההסתדרות.

אולם מאז שהסתלק מייסד המפלגה, אל-צ'ידה דה-גאספרי, החלו מתגלים בה בקרי עימם, הפער בין ימין לשמאל הלך והתרחב, עד שהפך לתהום. השינאה בין הסיעות בתוך המפלגה, גדולה עתה הרבה יותר, מאשר איבת המפלגה למפלגות האחרות.

הקומוניסטים הכריזו. במשך 13 ימים נערכה הצבעה אחר הצבעה אולם הנוצריים-דמוקרטיים לא יכלו להתאחד. הם הצביעו זה נגד זה, ביודעם כי בכך הם מוסרים את הנשיאות לידי יריביהם.

כל אותו זמן עמדה המפלגה הקומוניסטית טית האדירה (26% מן הקולות) מן הצד. היא המתינה להזדמנות. לבסוף פרש המועד-מד הנוצרי-דמוקרטי העיקרי מן ההתחרות, מתוך יאוש וגועל-נפש. אנשי השמאל של המפלגה החלו תומכים בסאראגאט, שהוא מנהיג המפלגה הסוציאלי-דמוקרטית הקטנה יחסית. אולם גם סאראגאט לא השיג את הובב הדרוש.

אז קפצו הקומוניסטים לתוך הזירה. הם הצביעו, במפתיע, בעד סאראגאט.

בכך קבעו בבת אחת שלוש עובדות:

- שהנוצריים-דמוקרטיים שוב אינם מסור גלים להנהיג את המדינה.

- שזו הפעם הראשונה יושב סוציאליסט על כס-הנשיאות.

- שהקולות המכריעים לבחירתו סופקו על-ידי המפלגה הקומוניסטית.

בת הגלגלת. מייד עם היבחרו הקפיד אמנם סאראגאט, לשבח את הברית האטר-לנטית. אולם עצם בחירתו בנסיבות כאלה, מהווה מכה חמורה לנאט"ו.

אין ספק שאיטליה זוה שמאלה, בהתמדה ובעיקביות. הקומוניסטים, שעמדו תמיד מן הצד פועלים עתה במרכז הבמה. שוב אין זה מן הנמנע, שיכנסו באחד הימים, לתוך קואליציה ממשלתית, אם תתפלג מפלגת-השלטון ללא-תקנה.

דבר זה יהיה תלוי במידה לאימעטה בסאראגאט. כי נשיא איטליה ממלא תפקיד חשוב יותר מנשיא ישראל, ביחוד בשעת הרכבת ממשלות. סאראגאט, שהיה כל ימיו אויב מושבע של הפאשיסטים, יעשה הכל כדי למנוע עלייה של הימין.

אין הוא יכול לשכוח את עברו. אפילו היה שוכח, היתה "הגברת הראשונה" החד-שה של איטליה, מזכירה לו אותו בעצם נוכחותה. ארנסטינה ("טינה") בת ה-31, אשתו של רופא-שיניים ואמם של שני ילדים קטנים, העומדת לצד אביה האלמן, נולדה וגדלה בגלות, שעה שאביה המתין מרחוק להתמוטטות מישרו של מוסיליני.

יש להם דבר משותף!

כי היא שעימה לכולם!

דפוסים ר.ר. תל-אביב